

საქმე №1ბ/291-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

11 მარტი 2019 წელი

ქ.თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
მოსამართლე მარინა ხოლოაშვილმა

გორის რაიონული პროკურატურის პროკურორის ო-----ის სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე, ზეპირი მოსმენის გარეშე, განიხილა სისხლის სამართლის საქმე **გ-----ის** მიმართ, დაბადებულის 1-----ს, საქართველოს მოქალაქის, პ-----, ნასამართლობის არ მქონის, მცხოვრების: გ-----ში, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

გორის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 21 დეკემბრის განაჩენით **გ-----ი** ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე, ჩათვალა პირობით, 1 (ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

გ-----ს მსჯავრი დაედო მასზედ, რომ მან ჩაიდინა:

ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

მის მიერ ჩადენილი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

2018 წლის 21 ოქტომბერს, დაახლოებით 16 საათზე, გ-----ში მდებარე თავის საცხოვრებელ სახლში, შელაპარაკების გამო, მთვრალმა გ-----მა არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი მეუღლე - მ----- წააქცია და ფეხი დაარტყა თავზე, რის შედეგად დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა გორის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა
ო-----მა, რომელმაც მოითხოვა გორის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 21
დეკემბრის განაჩენის გაუქმება სასჯელის ნაწილში და მსჯავრდებულისათვის
სამართლიანი სასჯელის განსაზღვრა, რომელიც დაკავშირებული იქნება თავისუფლების
აღკვეთასთან.

აპელანტი აღნიშნულის საფუძვლად მიუთითებს იმ გარემოებებს, რომ პირველი
ინსტანციის სასამართლოს განაჩენი სასჯელის ნაწილში არ არის სამართლიანი და
აშკარად ლმობიერია, არ გამომდინარეობს დანაშაულის ხასიათიდან და
მსჯავრდებულის პიროვნებიდან. არ იქნა გათვალისწინებული ის გარემოება, რომ გ-----
-----მა ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა თავის მეუღლეს ყოველგვარი წინაპირობის
გარეშე.

პალატამ განიხილა რა აღნიშნული სისხლის სამართლის საქმე, შეამოწმა სააპელაციო
საჩივრის საფუძვლიანობა, შეაფასა საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებები, მიიჩნია რომ
სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

პალატა თვლის, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სრულად დაადგინა საქმის
ფაქტობრივი გარემოებები და სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა გ-----ის
მიერ განხორციელებულ ქმედებას. გ-----ის მიერ დანაშაულის ჩადენის ფაქტი,
გარდა მსჯავრდებულის აღიარებითი ჩვენებისა, დადასტურებულია საქმეში არსებული
მტკიცებულებებით, კერძოდ: მ-----ს, გ-----ის, მ-----ის
გამოკითხვის ოქმებით, საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმით, შემკავებული ორდერით,
სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ
გაუხდიათ და საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის
„დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, სასამართლოს მიერ მიღებული იქნა გამოკვლევის გარეშე.

რაც შეეხება სახელმწიფო ბრალმძებლის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას,
მსჯავრდებულისათვის სამართლიანი სასჯელის განსაზღვრის თაობაზე, რომელიც
დაკავშირებული იქნება თავისუფლების აღკვეთასთან, პალატა ვერ გაიზიარებს, ვინაიდან
მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ კანონის მოთხოვნის შესაბამისად,
სასჯელის დანიშვნის დროს, სრულად გაითვალისწინა ჩადენილი დანაშაულის მოტივი,
მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, ქმედების
განხორციელების სახე, ხერხი, მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, მსჯავრდებულის
პიროვნება, პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოება, რომ იგი აღიარებს
ჩადენილ დანაშაულს, ხელი შეუწყო სწრაფი მართლმსაჯულების განხორციელებას,
პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია, აგრეთვე
გათვალისწინებული იქნა ის გარემოებები, რომ გ-----ის წარსული არაფრით არის
შებლალული (არ არის სახდელდადებულიც კი), კმაყოფაზე ჰყავს ორი შვილი,
დაზარალებული შეურიგდა და პრეტენზია არ გააჩნია და ისე განუსაზღვრა მას სასჯელი,
რასაც პალატაც ეთანხმება და თვლის, რომ გ-----ისათვის დანიშნული სასჯელი
სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას
და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

ასევე პალატა განმარტავს, რომ სასამართლომ სასჯელის სამართლიანობა უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი, თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

პალატა აღნიშნავს, რომ ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტის პოზიციით სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთის გამოყენება განიხილება, როგორც უკიდურეს შემთხვევაში გამოსაყენებელი სანქცია ან ღონისძიება, რომელიც უნდა გამოიყენებოდეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც დანაშაულის სიმძიმე სხვა სანქციების და ღონისძიებათა გამოყენებას აშკარად არაადეკვატურად გამოაჩენს.

ამასთან, სააპელაციო საჩივარში არ ყოფილა მითითებული რაიმე ახალ გარემოებაზე, რომელიც შეიძლება გამხდარიყო სასჯელის შეცვლის საფუძველი.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე პალატა თვლის, რომ გორის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 21 დეკემბრის განაჩენი გ-----ის მიმართ უნდა დარჩეს უცვლელად.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

პალატამ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

გორის რაიონული პროკურატურის პროკურორის ო-----ის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს.

გორის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 21 დეკემბრის განაჩენი დარჩეს უცვლელად.

გ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე, ჩათვალოს პირობით, 1 (ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

გ-----ს სასჯელის მოხდის საერთო ვადაში ჩათვალოს დაკავების დრო 2018 წლის 21 ოქტომბრიდან 2018 წლის 23 ოქტომბრის ჩათვლით.

გ-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - შეთანხმება გაუსვლელობისა და სათანადო ქცევის შესახებ, გაუქმებულია.

მსჯავრდებულ გ-----ს დაევალოს, პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი, ხოლო მის ყოფაქცევაზე კონტროლი და დახმარება დაევალოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

მ. ხოლოაშვილი